

Următoarea ediție e-paper a ziarului BURSA este programată pentru 8 ianuarie 2026.

Până atunci, citiți știrile afișate în timp real pe www.bursa.ro

■ Parlamentul European, sub focul unei revolte deturnate **PAGINA 3**

■ „Eliberarea teritoriilor istorice” - noul manual de agresiune al lui Vladimir Putin **PAGINA 3**

■ Sectorul privat intră, în premieră, în marile proiecte CERN: donații de 860 de milioane euro **PAGINA 10**

■ Concursurile de angajare în spitale și cumulul pensiei cu salariul, prelungite în 2026 **PAGINA 10**

■ Vor începe băncile centrale un nou ciclu de creștere a dobânzilor anul viitor? **PAGINA 12**

■ Activele globale de investiții - 261 de trilioane de dolari **PAGINA 12**

GRAM AUR = 604,5466 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4650 RON

EURO = 5,0896 RON

DOLAR = 4,3449 RON



Echipa ziarului BURSA va ureaza sarbatori fericite, sanatate si la multi ani!

Poveste de iarnă - trei colindători

Recunosc încă din start, sunt foarte sensibil când vine vorba de colindători. Am o slăbiciune din aceea care, dacă ar fi om, ar umbra cu fes roșu și ar fluiera „O, ce veste minunată!”. Evident, slăbiciunile se speculează. La mine, des. În pandemie a fost liniște, nedorită, colindele au fost reduse la tăcere, sau mă rog, s-au mutat în online, unde nu puteai să le deschii



DAN NICOLAE

zi ușa, dar puteai să închizi laptopul. Acum însă, când lumea a revenit la viață, sau cel puțin așa crede, și colindele au revenit, transformate ca tot ce seacă viu din furtună: cu mai multe boxe, mai puțină voce, și mult mai mult tupeu.

Anul acesta primele „ciocniri” cu colindătorii nu mi-au adus emoție, ci uimire, sentiment rar la vârsta mea, când mă uimesc lucruri extrem de lumești și ușor de evaluat. Primul colindător: un domn care se îndreaptă în grabă spre vârsta mea, deci nu se mai încadra la „tânăr - speranță”. Colinda în

tăcere. A gita un clopoțel cu atâta seriozitate încât părea că are un contract cu Moș Crăciun și trebuie să atingă norma pe oră. Eu, neatenț, tot așteptam să înceapă să cânte. El m-a văzut că nu văd și mi-a arătat cu degetul pieptul. Avea un carton: „Suni mut”. L-am crezut pe cuvânt, scris, desigur. Cum curiozitatea e câteodată lipsită de tact, l-am întrebat prin semne dacă măcar aude. A dat din cap că da. Așa că am încropit un dialog. Eu cu mâinile, el cu un creion și un carnețel. La final am aflat de ce nu folosește și el o boxă, cum facei din autobuze și din tramvaie, care îți cântă în urechi de

parcă ai fi la un concurs de karaoke fără consimțământ. „Nu vreau să înșel pe nimeni”, mi-a scris. „Eu colind cum pot. Autentic”. Mi-a venit să-l iau în brațe. Dar omul colinda, nu făcea terapie. Deci m-am abținut. E clar: se poate colinda în multe feluri, chiar și fără glas, dacă ai inimă.

Următorii doi colindători veneau dintr-o zonă din care nu credeam că au pătruns obiceiurile populare românești: Bangladesh. Au răsunat la ușa mea cântând cu abnegație, cu energie și complet fără diacritice: „sa inaltim”, „iepuras”, „am vanat”, de parcă tocmai descoperiseră limba română într-o

variantă beta. Nu suna rău, dar nici bine. Era ca atunci când mănânci mici cu muștar la mall, nu poți spune că e greșit, dar ceva nu se leagă. Când am deschis ușa, am rămas cu gura ușor „crăcănată”. Mă vizita uimirea! Nici ei nu s-au lăsat mai prejos: unul a exclamat „Mos Craciun!”. Evident, eram eu, de fapt, doar barba. Sincerii nevoie mare, au recunoscut că nu înțeleg treaba cu colindatul, dar au aflat că se câștigă bani și atunci, cum să nu-ți placă tradiția? Apoi m-au întrebat dacă mă deranjează. Nu știam ce anume. Faptil că ei colinda „pe romaneste”. Am zămbit, cu gândul la un colind în limba

lor. Lumea se schimbă, tradițiile se plimbă, noi ne certăm pe foneme și diacritice, iar băieții din Bangladesh cântă cu patos ce cred ei că ar fi „Domn, domn să-nălțăm”. Poate că asta e esența. Cine poate și vrea, colinda. Unde nu mai colindăm noi, colindă alții. Poate nu e chiar un lucru rău. Poate e doar lumea, cu toate vâile și dealurile ei, cu mutul autentic, cu bangladeșenii entuziași și cu mine, un moș Crăciun de ocazie care nu poate să spună „nu” unor colindători, oricât de improvizaji ar fi.

La mulți ani! Să ne găsea scă sărbătorile cu sufletul acordat, chit că vocea scârțâie. ■